

עפ"ג 20891/12/15 - מ נ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 20891-12-15 (אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד
המערער/מבקש מ נ (אסיר)
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה להורות על עיכוב/הפסקת עונש מאסר שנגזר על המבקש ביום 11.11.15 במסגרת גזר דין שניתן בבית משפט שלום כפר סבא, בתיק 26908-07-14.

על המבקש נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר על תנאי בן 10 חודשים מת"פ 7070-02-12 (גזר דין מיום 3.6.12, בית משפט שלום כפר סבא) בחופף ובמצטבר לעונש המאסר בן 6 חודשים. סך הכל ירצה המבקש 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר 10.7.14 - 11.9.14. יתרת מאסר, הינה 10 חודשים.

המבקש החל לרצות עונשו ביום 13.12.15.

ביום 10.12.15 הוגש ערעור על גזר הדין ובקשה להפסקת העונש כאמור.

טיעוני ב"כ המבקש:

1. המבקש הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של איומים שבוצעו כלפי אמו ביום 9.7.14. במסגרת ההסדר נשלח המבקש לקבלת תסקיר קצין מבחן. הוגשו שני תסקירים בעניינו שנמנעו מהמלצה טיפולית נוכח קשיי המבקש לקבל אחריות על ביצוע העבירה, סיכון להישנות העבירה, שלילת קיום בעיית שימוש בסמים המצריכה התערבות ייעודית.

2. התסקירים התעלמו מניסיונות המבקש להיגמל, כפי שעשה בעבר בין 11.9.14 לבין 25.2.15 במסגרת קהילה טיפולית "אלפטאם".

אין לשלול מאדם שחפץ להיגמל משימוש בסמים האפשרות להיגמל.

ידוע כי מדובר בהליך ארוך, מייגע, אך היה זה רק ניסיון אחד להיגמל ועל בית המשפט לאפשר

למבקש להמציא תסקיר נוסף בטרם ידון ערעורו של המבקש.

3. מדובר במאסר קצר בן 10 חודשים ואם לא יעוכב הביצוע או יופסק ריצוי המאסר בעת הזו, ייפגעו זכויותיו של המערער.

אכן נקבע מועד לשמיעת הערעור ביום 3.1.16, אך הקדמת הדיון לא תסייע למבקש לאור עמדתו לקבל תסקיר שירות מבחן טרם שמיעת הערעור.

4. מדובר במי שהיה משוחרר זמן רב. התייצב לכל הדיונים. בית משפט נתן לו שהות להתארגן ואין לומר, כי במקרה זה יפגע האינטרס הציבורי אם יופסק המאסר.

5. אופי העבירה. קשור למצוקה ממנה סובל המבקש בעקבות שימוש בסמים ומכאן גם מצבו הנפשי של המבקש. בית משפט קמא לא נתן למבקש מלוא ההזדמנויות להוכיח עצמו. לא מדובר באדם מסוכן. המתלוננת זו אמו בתיק העיקרי ויכולה להעיד שלא הייתה תקלה בהתנהגותו כלפי או כלפי אביו (ראה עמ' 1 לפרו', שו' 29).

6. יש לאפשר למבקש שיקום וניתנו החלטות בבית המשפט העליון שהורו על עיכוב ביצוע במקום שתקופת המאסר קצרה. כאן מדובר בתקופה מאוד קצרה בת 10 חודשים.

7. הבקשה לעיכוב הוגשה עוד טרם כניסת המבקש למאסר. מדובר בעניין טכני וכל המבוקש הוא להפסיק ריצוי מאסר שהתחיל רק מספר ימים קודם לדיון בבקשה, כאשר עיכוב הגשת הבקשה נבע אך ורק בשל עיכוב במסירת חומר מידי המשטרה לבאי כוח המבקש (שאינם אלה שייצגו אותו בבית משפט קמא).

טענות המשיבה:

אין מקום להפסיק את המאסר. מדובר במי שהוגשו שני תסקירים בעניינו, שניהם שליליים ביותר. מדובר בעבירה שלישית של המבקש כנגד הוריו. סיכויי הערעור קלושים. דיון נקבע ליום 3.1.16. זה לא המקרה המצדיק הפסקת ריצוי עונש מאסר.

גזר הדין:

במסגרת גזר הדין מציין בית המשפט כי הודעת המבקש באה במסגרת הסדר דיוני. המבקש נשלח לתסקיר שישקול הארכת מאסר על תנאי בן 10 חודשים התלוי ועומד נגדו, כשעמדת התביעה הינה למאסר בפועל.

על פי עובדות כתב האישום, המבקש מתגורר עם הוריו בטירה. ביום 9.7.14 בשעה 16:30 דרש המבקש מהמתלוננת

(אמו) כסף. משסירבה, צעק אליה ואמר לה: "אם לא תביאי לי כסף אני אהרוג את עצמי, לקח סכין מטבח, הצמידו לצווארו ואמר אהרוג את עצמי". המתלוננת ברחה מהדירה, התקשרה לחתנה שבא כדי לקחת אותה להגיש תלונה במשטרה, ומשלקח חתנה (המתלונן הנוסף בתיק) את הטלפון כדי להתקשר למשטרה, המבקש חטף מידי את הטלפון, ואמר: "אתה לא גבר ואם אני אכנס לכלא אני שם פה את הסכין, והצמיד את הסכין לצוואר שלו עצמו".

המתואר לעיל מהווה את מעשה העבירה - איום המבקש על המתלוננים בפגיעה שלא כדין בגופו או ובעצמו.

הוגשו שני תסקירים, שבסופם, מעריך הקצין המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגותית בעייתית מצד המבקש נוכח שלילתו לנזקקות טיפולית, העדר מוטיבציה, אי קבלת אחריות על התנהגותו האלימה, חשד לקיום בעיה פסיכיאטרית בלתי מאובחנת ובלתי מטופלת בהיותו משתמש מכור לסמים.

למבקש שתי הרשעות קודמות: האחת מינואר 2012, בגינה ריצה 70 ימי מאסר בפועל והשנייה מיוני 2012, בגינה ריצה 7 חודשי מאסר בפועל בעבירות דומות ונסיבות דומות כלפי אותם מתלוננים, בעירות הקודמות היה מדובר בתקיפה, איומים, הפרת הוראה חוקית והיזק במזיד על רקע דרישת המבקש לקבל מהמתלוננים לקבל כסף לצורך רכישת סמים. גם במקרים הקודמים הביע חרטה, ביקש סליחה מהוריו, אך שב לבצע כלפיהם עבירה נוספת כשעונש מאסר על תנאי אינו מהווה הרתעה.

לאור כל האמור, גזר בית משפט העונש שפורט ברישא להחלטה זו.

לגופו של עניין דינה של הבקשה להידחות.

1. הפסקת עונש מאסר, שלא כמו בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, תבחן בין יתר השיקולים טרם מתן החלטה, כל שצריך לשקול במסגרת בקשה לעיכוב ביצוע ונסיבות חריגות יוצאות דופן המצדיקות הפסקת עונש מאסר אותו החל לרצות המבקש.

2. עיקרה של הבקשה, נסמך על טיפולי שיקום וטיפול גמילה שיש ליתן למבקש וכי עונש המאסר יפגע בפועל בסיכויי שיקום המבקש.

אלא, עיינו הרואות, כי המבקש לא היה בהליך שיקום רציף שהופסק באמצע בעקבות מאסרו של המבקש בתיק זה. הליך השיקום אותו עבר היה 11.9.14 עד 25.2.15.

העבירה בוצעה ביום 9.7.14. אכן לפני התחלת טיפול גמילה בקהילת "אלפטאם". אך עוד בטרם החלו הליכים בתיק זה בבית משפט קמא, עזב המבקש את הקהילה.

מאז ובמהלך כל משפטו בבית משפט קמא, לא נעשה ניסיון גמילה נוסף.

המילים "שיקום" ו"ניסיון גמילה" אינן מילות קסם שבצידן פריסת אפשרויות שיקום ודחיית עונש.

ידוע כי הליך שיקום הוא הליך קשה. עליות ומורדות בו, אך על אף כישלונות, ההתמדה ברצף בהליך השיקום מוכיחה מוטיבציה, רצון אמיתי, כן וחזק, לעלות על הדרך הנכונה.

המבקש שלפניי אינו יכול להצביע על מוטיבציה כזו הקיימת בו, שבשלה יש להפסיק המאסר אותו החל לרצות.

3. אני בספק אם למבקש סיכויי ערעור טובים נוכח העובדה כי בעברו, ועל אף מאסרים בפועל שריצה לתקופה קצרה ביותר ואחת ארוכה מעט ממנה, ועל אף חרטה שהביע בבתי המשפט, ועל אף עונש מאסר התלוי ועומד כנגדו, שב המבקש לסורו והמשיך באותן עבירות ממש, כלפיי אותם המתלוננים. משהעבירות חוזרות על עצמן במצב כמעט זהה, קשה ביותר לתת אמון במבקש, כי זו הפעם האחרונה.

4. תקופת המאסר שנגזרה על המבקש, תקופה קצרה לכל הדעות. יחד עם זאת, הערעור נקבע לשמיעה ליום 3.1.16, בעוד כ-3 שבועות. לא מדובר במי שירצה תקופה ארוכה מהמאסר שנגזר עליו עד לשמיעת הערעור. והיה ובית המשפט יקבל עמדת המבקש במסגרת הערעור, לא ייגרם למבקש נזק בלתי ניתן לתיקון.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה להפסקת עונש מאסר נדחית.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' טבת תשע"ו, 20 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.

נגה אהד , שופטת בכירה